

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Dariusz Kłodnicki (spr.)
Sędzia SA:	Janusz Kaspryszyn
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **(...) Spółki z o.o. w K.**

przeciwko: **(...) Spółce z o.o. w P.**

o zapłatę

na skutek zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 27 sierpnia 2012 r., sygn. akt VI GC 117/12

p o s t a n a w i a:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że oddalić wniosek powoda o zabezpieczenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27.08.2012 r., Sąd Okręgowy w Opolu zabezpieczył powództwo (...) Spółki z o.o. w K. poprzez zajęcie wierzytelności przysługujących stronie pozwanej wobec Gminy P., z tytułu wynagrodzenia przysługującego jej w ramach zamówień publicznych, dotyczącego zadania pod nazwą „Budowa Wielofunkcyjnego Osiedla Sportowo -Rekreacyjnego w (...)do kwoty 235.200 zł.

Powołując się na treść art. 730¹ § 1,2,3 k.p.c. Sąd uznał, iż na podstawie szczegółowo wymienionych dowodów z dokumentów załączonych do pozwu powód uprawdopodobnił roszczenie. Nadto wskazał, iż uprawdopodobniona jest także druga przesłanka w postaci interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, o czym świadczy obawa niewypłacalności pozwanej, która nie reguluje swoich zobowiązań względem kontrahentów.

Pozwany wniósł na nie zażalenie zarzucając Sądowi Okręgowemu, że przy jego wydaniu dopuścił się naruszenia prawa procesowego:

- art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c. poprzez uznanie, iż istnieje obawa jego niewypłacalności, co utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenie, a tym samym uznania, że powód uprawdopodobnił interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia;

- art. 730¹ § 3 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie, tj. nieuwzględnienie interesu pozwanego i obciążenie go ponad potrzebę.

W oparciu o te zarzuty wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i oddalenie wniosku o zabezpieczenie roszczenia oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania zabezpieczającego oraz zażaleniowego.

W pisemnych motywach zażalenia wskazał, że prace wykonawcze zostały przez niego wykonane i odebrane przez inwestora protokołem odbioru

z 20.10.2010 r. Jego zdaniem naliczenie kary umownej w kwocie, o której mowa w pozwie, jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, a zatem roszczenie to jest rażąco wygórowane. Poza tym zaprzeczył jakoby miał nie realizować swoich zobowiązań wskazując, że spłaca je na bieżąco, nie toczą się przeciwko niemu żadne sprawy o zapłatę, nie posiada zaległości o charakterze publiczno-prawnym, a wartość jego majątku ruchomego wynosi 300.000 zł. Z ostrożności podniósł, że udzielone zabezpieczenie stanowi dla niego nadmierne obciążenie, gdyż musi on na bieżąco wypłacać wynagrodzenia pracownikom oraz regulować należności publiczno - prawne, a zatem środki w kwocie 235.200 zł są mu niezbędne do prowadzenia działalności gospodarczej.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Dokonując analizy dokumentów załączonych przez powoda na uzasadnienie dochodzonego roszczenia, w ocenie Sądu Apelacyjnego należą zgodzić się z oceną Sądu Okręgowego, iż zostało ono uprawdopodobnione. W szczególności za wiarygodne uznać należy przede wszystkim dowody z korespondencji stron, ekspertyz z układów wentylacji, czy protokołów z przeglądu gwarancyjnego. Podkreślić trzeba, iż negując ustalenia Sądu pierwszej instancji w tej mierze pozwany nie wskazał żadnych konkretnych uchybień, co do dokonanej przez tenże Sąd wstępnej analizy zgłoszonych dowodów, nie kwestionował wreszcie ich prawdziwości. Oczywiście powyższa ocena roszczenia powoda, na obecnym początkowym etapie postępowania, nie przesądza w żaden sposób o ostatecznym jego wyniku, jednak jest wystarczająca dla ustalenia ziszczenia się pierwszej z przesłanek udzielenia zabezpieczenia.

Uznanie, iż powód uprawdopodobnił roszczenie nie determinuje wniosku, że uprawdopodobnił on również, co do zasady, interes prawny w udzieleniu mu zabezpieczenia. Sąd pierwszej instancji lakonicznie uzasadnił ocenę wystąpienia tej przesłanki. Zgodzić trzeba się z pozwanym, że twierdzenia powoda o złej kondycji finansowej strony obowiązanej, nieregulowaniu przez nią swoich zobowiązań wobec kontrahentów i przewidywana w związku z tym niewypłacalność pozwanej spółki, nie zostały w żaden sposób przez niego uprawdopodobnione. W szczególności zwrócić należy uwagę, że zgłoszony na tą okoliczność dowód z wysłuchania stron, mając na uwadze etap niniejszego postępowania, nie mógł zostać przez Sąd Okręgowy przeprowadzony. O ile strona powodowa dysponowała wiedzą o zaleganiu przez pozwaną z płatnościami winna była wskazać, skąd posiada wiedzę na ten temat, jakie podmioty posiadają niezaspokojone wierzytelności wobec strony pozwanej oraz jaka jest ich skala. Należy mieć przy tym na uwadze, że zaprzeczając twierdzeniom powoda w tym zakresie, przedłożyła na poparcie swojego stanowiska rachunek zysków i strat za pierwszy kwartał 2012 r., w porównaniu z poprzednim okresem rozliczeniowym. Z wydruku tego wynika, iż do 31.03.2012 r. osiągnęła dochód w wysokości 325.525,94 zł, przy czym jej przychód ze sprzedaży w tym okresie wyniósł ponad 1,43 miliona zł. Wyniki te są istotnie lepsze niż w 2011 r. Powód zakwestionował ten dowód, twierdząc, iż skoro nie jest to dowód z dokumentu, to nie może być wykorzystany w procesie. Faktem jest, że dokument ten nie został przez nikogo podpisany, a zatem nie ma on cech dokumentu prywatnego, stanowi jednakże wydruk komputerowy oparty na programie księgowym, a zatem stanowi uprawdopodobnienie twierdzeń sformułowanych przez stronę powodową na okoliczność jej sytuacji finansowej. Należy mieć przy tym na uwadze, że wydruk taki stanowi dowód, o którym mowa w art. 308 k.p.c. i art. 309 k.p.c.

Negując informacje zawarte w tym dowodzie powód dokonał zarazem jego analizy, która jednakże nie podważa tego, że wynik finansowy osiągnięty przez stronę powodową w I kwartale br. wskazuje na to, że brak jest zagrożeń dla jej dalszego funkcjonowania, a osiągnięte przez nią w tym okresie dochody przekroczyły wartość przedmiotu. Co istotniejsze, powód nie przedstawiając jakiegokolwiek dokumentu uprawniającego jego twierdzenia, podnoszone na uzasadnienie jego interesu prawnego w udzielaniu zabezpieczenia, z którego wynikałoby, że obecnie sytuacja finansowa i majątkowa strony pozwanej uległa pogorszeniu się, a zatem istnieje zagrożenie braku możliwości realizacji dochodzonej należności, w sytuacji uwzględnienia powództwa. Okoliczność, że według Wójta pozwana spółka posiada zaległości względem aktualnych podwykonawców i nieokreślonych hurtowni nie uprawnia do ferowania orzeczenia zgodnego z treścią wniosku. Powyższe prowadzi do konkluzji, iż powód nie uprawdopodobnił interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, a zatem wniosek ten należało oddalić.

W świetle przedstawionych wyżej argumentów zbędne jest rozpoznanie zarzutu pozwanego dotyczącego naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 730¹§ 3 k.p.c.

Jednocześnie wskazać należy, iż niniejsze postanowienie – dotyczące kwestii wpadkowych - nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie, w rozumieniu art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. Z tego też względu orzekanie o kosztach postępowania zabezpieczającego, przy okazji niniejszego orzeczenia byłoby przedwczesne w świetle przywołanego przepisu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., postanowił jak na wstępie.

MR